

Forslag dog er, og jeg vil sige, at Udvalget muligvis ikke burde have gaaet saa let hen over det Svar, som den ærede Finanzminister har givet paa en Foredrag fra Udvalgets Side. Jeg vil leilighedsvis her bemærke, at jeg er uenig med den ærede Ordfører i, at der kun kunde være Tale om at vedtage Loven en bloc eller ikke. Dette kan jeg ikke indrømme Rigtigheden af. Som den ærede Ordfører veed — jeg begaar næppe nogen Indiskretion ved at omtale dette — var Forholdet saaledes, at der var Stemning hos visse af Udvalgets Medlemmer for at benytte denne Leilighed til at indskrænke Kassebeholdningen. Dette fremkom ikke i Form af noget Vædringsforslag, men man enedes om at spørge Finanzministeren — det var en meget lemsældig Form — om han vilde være med til at kassere Statens Beholdning af kongelige danske Obligationer. Statskassen eier 14,643,200 Kroner i kongelige danske Obligationer, og naar disse bleve brændte, vilde Kassebeholdningen formindsfes med dette Beløb, og den Bemyndigelse, som Finanzministeren søger til at nedsætte Renten, vilde altsaa gjælde for et saa meget mindre Beløb. Derpaa blev der svaret i en Skrivelse af 26de Oktob. en Skrivelse, som ikke er meget oplysende, og som staar for mig aldeles utilfredsstillende, idet den kun oplyser en Ting, nemlig, at der fra det dannede Konjortiums Side ikke var Noget til Hinder for en saadan Nedsættelse af Kassebeholdningen. Dette ligger tydelig i Ministerens Svar, eftersom der slet ikke er nogen Omtale af dette Punkt. Derimod indskrænker han sin Forklaring af sin Modstand mod et eventuelt Vædringsforslag fra Udvalgets Side til simpelt hen at sige, at Finanzministeren for Tiden ikke kunde gaa ind paa et formindste Statskassens Kassebeholdning ved at kassere nogle af de under samme hørende tal. danske Obligationer. Dette er utilfredsstillende, fordi Finanzministeren ikke kan være blind for, at et saadant Forslag som Formindstelse af Kassebeholdningen vil indeholde en stor Fordel. Han kunde ikke indvende derimod, at Kassebeholdningen ikke havde Raad til at miste denne Del, naar han 2 Aar efter hinanden har fremsat Finanzlovsforslag med en Underbalance af 9—10 Millioner, da maa Beholdningen være righoldig nok til at taale en Nedgang af knap 15 Millioner. Man vilde ved at formindste Kassebeholdningen med dette Beløb endvidere have skaffet et uheldigt Papir ud af Statskassen — det er meget uheldigt for Statskassen at ligge inde med sine egne Obligationer — og desuden vil man hjerne den Urimelighed, at Staten ved

at beholde sine egne Obligationer kommer til at svare en Provision af 2½ pCt. af sin egen Kassebeholdning. Det er meget urimeligt, forekommer det mig, at Staten skulde gjøre det. Den ærede Minister vilde ikke en Gang lade skimte igjennem, at nogle af de Grunde, vi anførte, kunne være berettigede, men indskrænkede sig til at sige, at han ikke saae sig i Stand til for Diebliffet at udvære et saadant Beløb. Nu vil jeg imidlertid spørge den ærede Finanzminister, om han ikke agter her i Salen udsforlig at udvile, hvorfor han ikke kunde gaa ind paa en saadan Kassation. Det kunde have Interesse for Thinget — og mulig være bestemmende for det, i alt Fald ved 3die Behandling — at erfare, hvorfor den ærede Finanzminister ikke for Tiden kan gaa ind paa en saadan Formindstelse. Det Spørgsmaal vil jeg rette til den ærede Finanzminister.

N. Andersen (Dense N. 2den B.):

Det er kun en enkelt Bemærkning, jeg skal tillade mig at gjøre i Anledning af en Ytring, der kom fra det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), og som gik ud paa, at Husmandskreditforeningen for Østifterne i den sidste Tid udbetaler sine Laan i rede Penge i Stedet for i Foreningens Obligationer. Dette er jo ganske rigtigt; siden Foreningens Obligationer ere gaaede over Pari, har Bestyrelsen taget den Bestemmelse at give de nye Laansøgere Laan i rede Penge. Dette er for det Første tilladt efter Foreningens Statuter, ellers kunde det jo ikke gøres, men der er dernæst heller ingen Urret heri. Det vilde snarere være en Ubillighed imod de tidligere Laantagere, dersom de nu senere tilkomne Laantagere ene skulde nyde hele Fordelen af den Stigning, som Obligationernes Kurs har faaet i det sidste Aars Tid. De ældste Laantagere i denne Forening have faaet deres Laan til en Kurs af 95 — det have de maattet nøies med! Der er derfor ikke noget Ubilligt i, at man nu bliver staaende ved det fulde Hundrede, og at de nuværende Laantagere nøies med det. Den Fordel, som det ærede Medlem ankede over, gik i Kassen, kommer jo netop paa den Maade samtlige Interessenter i Foreningen til Gode; thi Reserverfonden er jo alle Interessenternes fælles Eiendom og vil, naar den naaer en vis Størrelse, blive tagen i Brug til Formindstelse af Byrden for samtlige Interessenter. Den Foranstaltning, som det ærede Medlem ankede over, er saaledes tagen i samtlige Interessenters velforstaaede Interesse, medens den hele Fordel i modsat Fald kun